

WSPÓLNE STANOWISKO (WE) NR 33/2006

przyjęte przez Radę w dniu 23 listopada 2006 r.

w celu przyjęcia dyrektywy 2006/.../WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia ... w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim

(2006/C 311 E/02)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Powodzie mogą powodować ofiary śmiertelne, wysiedlenia osób i szkody w środowisku naturalnym, poważnie hamować rozwój gospodarczy oraz zagrażać działalności gospodarczej we Wspólnocie.
- (2) Powodzie są zjawiskami naturalnymi, którym nie sposób zapobiec. Niemniej jednak niektóre działania człowieka i zmiany klimatu przyczyniają się do zwiększenia prawdopodobieństwa występowania powodzi i zaostrzenia ich negatywnych skutków.
- (3) Ograniczenie ryzyka wystąpienia negatywnych skutków związanych z powodzią zwłaszcza dla zdrowia i życia człowieka, środowiska naturalnego, dziedzictwa kulturowego, działalności gospodarczej i dla infrastruktury jest wykonalne i pożądane. Jednak jeżeli środki na rzecz ograniczenia tego ryzyka mają być skuteczne, powinny one być w jak najszerszym zakresie koordynowane na poziomie dorzecza.
- (4) Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej ⁽³⁾ wymaga opracowania planów gospodarowania wodami w dorzeczu dla każdego obszaru dorzecza w celu osiągnięcia dobrego stanu ekologicznego i chemicznego i przyczyni się do ograniczenia skutków powodzi. Ograniczanie ryzyka wystąpienia powodzi nie jest jednak zasadniczym celem tej dyrektywy, nie uwzględnia też ona ryzyka wystąpienia powodzi w przyszłości wynikającego ze zmian klimatu.
- (5) Komunikat Komisji z dnia 12 lipca 2004 r. dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów, zatytułowany „Zarządzanie zagrożeniem powodziowym — zapobieganie powodziom, ochrona przeciwpowodziowa i ograniczanie skutków powodzi” zawiera opartą na analizie koncepcji zarządzania ryzykiem powodziowym na poziomie Wspólnoty oraz stwierdza, że uzgodnione i skoordynowane działanie na szczeblu Wspólnoty przyniosłoby znaczne korzyści i przyczyniłoby się do poprawy ogólnego poziomu ochrony przeciwpowodziowej.
- (6) Skuteczne zapobieganie powodziom i ograniczanie ich skutków wymaga nie tylko koordynacji między państwami członkowskimi, ale także współpracy z państwami trzecimi. Jest to zgodne z dyrektywą 2006/60/WE oraz międzynarodowymi zasadami zarządzania ryzykiem powodziowym opracowanymi głównie w Konwencji ONZ o ochronie i użytkowaniu cieków transgranicznych i jezior międzynarodowych, zatwierdzonej decyzją Rady 95/308/WE ⁽⁴⁾ i kolejnymi umowami w sprawie jej stosowania.
- (7) Decyzja Rady 2001/792/WE, Euratom z dnia 23 października 2001 r. ustanawiająca mechanizm wspólnotowy ułatwiający wzmocnioną współpracę w interwencjach wspierających ochronę ludności ⁽⁵⁾ zapewnia wsparcie i udzielenie pomocy przez państwa członkowskie w przypadku poważnych sytuacji kryzysowych, w tym powodzi. Ochrona ludności może zapewnić zagrożonej ludności odpowiednią reakcję oraz usprawnić przygotowanie i odporność.
- (8) Na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2012/2002 z dnia 11 listopada 2002 r. ustanawiającego Fundusz Solidarności Unii Europejskiej ⁽⁶⁾ możliwe jest udzielenie szybkiej pomocy finansowej w wypadku poważnej klęski celem wsparcia dotkniętych nią społeczności, stref przyrodniczych, regionów oraz krajów w przywróceniu możliwie normalnych warunków, jednak Fundusz jest ograniczony do działań nadzwyczajnych, z wyłączeniem etapów poprzedzających sytuację nadzwyczajną.
- (9) Na terytorium Wspólnoty dochodzi do rozmaitych rodzajów powodzi, w tym powodzi rzecznych, powodzi wywołanych nawałnymi deszczami, powodzi na terenach miejskich i powodzi sztormowych na obszarach wybrzeża. Szkody spowodowane powodzią mogą być również zróżnicowane w zależności od kraju czy regionu Wspólnoty. Stąd też cele dotyczące zarządzania ryzykiem powodziowym powinny być określone przez same państwa członkowskie i powinny się opierać na warunkach lokalnych i regionalnych.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 17 maja 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 13 czerwca 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia ... (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym)

⁽³⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 1. Dyrektywa zmieniona decyzją nr 2455/2001/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2001, str. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 186 z 5.8.1995, str. 42.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 297 z 15.11.2001, str. 7.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 311 z 14.11.2002, str. 3.

- (10) Na pewnych obszarach Wspólnoty ryzyko powodziowe może zostać uznane za nieznaczące, przykładowo na obszarach słabo zaludnionych, niezaludnionych lub obszarach o ograniczonej wartości gospodarczej lub ekologicznej. W każdym obszarze dorzecza lub w każdej jednostce zarządzającej powinno się ocenić ryzyko powodziowe i konieczność dalszych działań.
- (11) Aby udostępnić skuteczne narzędzie pozyskiwania danych i stworzyć wartościowe podstawy ustanawiania priorytetów i podejmowania dalszych decyzji o charakterze technicznym, finansowym i politycznym dotyczących zarządzania ryzykiem powodziowym, konieczne jest opracowanie map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego przedstawiających potencjalne szkody związane z powodzią, która może wystąpić zgodnie z różnymi scenariuszami powodzi.
- (12) Z myślą o unikaniu i ograniczaniu negatywnych skutków powodzi na danym obszarze właściwym jest opracowanie planów zarządzania ryzykiem powodziowym. Przyczyny i skutki zdarzeń powodziowych są zróżnicowane w zależności od kraju i regionu Wspólnoty. Dlatego też w planach zarządzania ryzykiem powodziowym powinno się wziąć pod uwagę szczególne cechy terenów objętych tymi planami, umożliwiając opracowanie indywidualnych rozwiązań uwzględniających potrzeby i priorytety dotyczące tych terenów przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniej koordynacji na obszarach dorzeczy.
- (13) W planach zarządzania ryzykiem powodziowym szczególny nacisk powinno się położyć na zapobieganie, ochronę i przygotowanie. Powinno się okresowo dokonywać przeglądów obejmujących elementy planów zarządzania ryzykiem powodziowym oraz, w razie konieczności, aktualizować je, uwzględniając możliwy wpływ zmian klimatu na występowanie powodzi.
- (14) Zasada solidarności nabiera dużej wagi w kontekście zarządzania ryzykiem powodziowym. W tym świetle, państwa członkowskie powinny zachęcać się do dążenia ku sprawiedliwemu podziałowi obowiązków w sytuacji wspólnego podejmowania decyzji o przedsięwzięciu środków korzystnych dla wszystkich stron i odnoszących się do zarządzania ryzykiem powodziowym wzdłuż całego biegu rzeki.
- (15) Dla uniknięcia powielania działań państwa członkowskie powinny zostać upoważnione do wykorzystywania istniejących wstępnych ocen ryzyka powodziowego, map zagrożenia i ryzyka powodziowego oraz planów zarządzania ryzykiem powodziowym, po to aby osiągnąć cele i spełnić wymogi określone w niniejszej dyrektywie.
- (16) Opracowanie planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy na mocy dyrektywy 2000/60/WE oraz planów zarządzania ryzykiem powodziowym na mocy niniejszej dyrektywy stanowi część zintegrowanego systemu gospodarowania wodami w dorzeczach; oba te procesy powinny zatem wykorzystywać potencjał wzajemnego oddziaływania i wspólnych korzyści z uwzględnieniem celów środowiskowych dyrektywy 2000/60/WE, zapewniając skuteczność i rozsądne wykorzystywanie zasobów przy jednoczesnym uznaniu, że w niniejszej dyrektywie i w dyrektywie 2000/60/WE właściwe organy i jednostki gospodarowania mogą być inne.
- (17) W przypadku gdy część wód jest wykorzystywana do wielu celów związanych z różnymi formami zrównoważonej działalności człowieka (takich jak: zarządzanie ryzykiem powodziowym, ekologia, żegluga śródlądowa czy hydroenergetyka) oraz gdy dla części wód występują skutki takiego wykorzystywania, dyrektywa 2000/60/WE przewiduje jasny i przejrzysty tryb postępowania w razie takiego wykorzystania i skutków, z uwzględnieniem możliwych odstępstw od celów „dobrego stanu” lub „zapobiegania pogarszaniu się stanu wód” wyznaczonych w art. 4 tej dyrektywy.
- (18) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanym Komisji⁽¹⁾.
- (19) Niniejsza dyrektywa szanuje prawa podstawowe i przestrzega zasad zawartych w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. W szczególności ma ona na celu wspieranie włączenia do polityk wspólnotowych wysokiego poziomu ochrony środowiska naturalnego zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, o której mowa w art. 37 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (20) Jako że cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie stworzenie ram dla środków mających na celu ograniczenia ryzyka wystąpienia szkód powodziowych, nie może być osiągnięty w wystarczającym stopniu przez państwa członkowskie, a ze względu na rozmiary lub skutki działania możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (21) Zgodnie z zasadami proporcjonalności i pomocniczości oraz Protokołem w sprawie stosowania zasady pomocniczości i proporcjonalności dołączonym do Traktatu, i w świetle obecnych możliwości państw członkowskich, powinno się umożliwić podejmowanie bardzo elastycznych działań na szczeblach lokalnym i regionalnym, zwłaszcza w odniesieniu do organizacji oraz odpowiedzialności organów.
- (22) Zgodnie z pkt 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽²⁾ zachęca się państwa członkowskie do sporządzania, dla ich własnych celów i w interesie Wspólnoty, własnych tabel, które w możliwie najszerszym zakresie odzwierciedlają korelacje pomiędzy niniejszą dyrektywą a środkami transpozycji, oraz do podawania ich do wiadomości publicznej,

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200, 22.7.2006, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 321 z 31.12.2003, str. 1.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

stosunku do informacji dostarczonej zgodnie z niniejszym ustępem, w terminie trzech miesięcy od daty danej zmiany.

ROZDZIAŁ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Celem niniejszej dyrektywy jest ustanowienie ram dla oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim, w celu ograniczenia negatywnych konsekwencji dla zdrowia ludzkiego, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej, związanych z powodzią na terytorium Wspólnoty.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy, oprócz definicji „rzeki”, „dorzecza”, „zlewni” oraz „obszaru dorzecza” ustanowionych w art. 2 dyrektywy 2000/60/WE, stosuje się następujące definicje:

1. „powódź” oznacza czasowe pokrycie wodą terenu, który normalnie nie jest pokryty wodą. Definicja ta obejmuje powódzie wywołane przez rzeki, potoki górskie, śródziemnomorskie okresowe cieki wodne oraz powódzie sztormowe na obszarach wybrzeża, natomiast może nie uwzględniać powodzi wywołanych przez systemy kanalizacyjne.
2. „ryzyko powodziowe” oznacza kombinację prawdopodobieństwa wystąpienia powodzi i związanych z powodzią potencjalnych negatywnych konsekwencji dla zdrowia ludzkiego, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej.

Artykuł 3

1. Do celów niniejszej dyrektywy państwa członkowskie kierują się ustaleniami dokonanymi w ramach art. 3 ust. 1, 2, 3, 5 i 6 dyrektywy 2000/60/WE.

2. Państwa członkowskie mogą jednak do celów wykonania niniejszej dyrektywy:

- a) wyznaczyć właściwe organy, inne niż organy określone na podstawie art. 3 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE;
- b) określić pewne obszary wybrzeża lub pojedyncze dorzecza i przypisać je jednostce zarządzającej innej niż ta, której przypisano obszary zgodnie z art. 3 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE.

W tych przypadkach państwa członkowskie przekazują Komisji informacje, o których mowa w załączniku I do dyrektywy 2000/60/WE, do ... (*). W tym celu każde odniesienie do właściwych organów i obszarów dorzecza jest traktowane jako odniesienie do właściwych organów i jednostki zarządzającej, o których mowa w niniejszym artykule. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich zmianach, które zaszyły w

(*) 2 lata i sześć miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

ROZDZIAŁ II

WSTĘPNA OCENA RYZYKA POWODZIOWEGO

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie dokonują wstępnej oceny ryzyka powodziowego zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu w odniesieniu do każdego obszaru dorzecza lub jednostki zarządzającej, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. b), lub fragmentu międzynarodowego dorzecza, które są położone na ich terytorium.

2. W celu dokonania oceny potencjalnego ryzyka na podstawie informacji dostępnych lub łatwych do uzyskania, jak na przykład z rejestrów, przeprowadza się wstępną ocenę ryzyka powodziowego. Ocena ta zawiera co najmniej:

- a) mapy obszaru dorzecza w odpowiedniej skali zawierające granice dorzeczy, zlewni i, w stosownych przypadkach, obszarów wybrzeża, ukazujące topografię i zagospodarowanie przestrzenne;
- b) opis powodzi, które wystąpiły w przeszłości i miały znaczące negatywne skutki dla zdrowia ludzkiego, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej, jeżeli prawdopodobieństwo wystąpienia podobnych zjawisk w przyszłości jest nadal duże, w tym zasięg powodzi oraz trasy przejścia fali powodziowej, jak i ocenę wywołanych przez nie negatywnych skutków;
- c) opis istotnych powodzi, do których doszło w przeszłości, jeżeli można przewidzieć, że podobne zjawiska w przyszłości będą miały znaczące negatywne skutki;

a w odpowiednich przypadkach:

- d) ocenę potencjalnych negatywnych konsekwencji przyszłych powodzi dla zdrowia ludzkiego środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej, z jak najszerszym uwzględnieniem kwestii, takich jak topografia, położenie cieków wodnych i ich ogólne cechy hydrologiczne oraz geomorfologiczne, położenie obszarów zamieszkałych, obszarów działalności gospodarczej oraz prognozę długofalowego rozwoju wydarzeń, w tym wpływ zmian klimatu na występowanie powodzi.

3. W przypadku międzynarodowych obszarów dorzeczy lub jednostek zarządzających, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. b), wspólnych z innymi państwami członkowskimi, państwa członkowskie zapewniają wymianę odpowiednich informacji między właściwymi zainteresowanymi organami.

4. Państwa członkowskie dokonują wstępnej oceny ryzyka powodziowego do dnia 22 grudnia 2012 r.

Artykuł 5

1. Na podstawie wstępnej oceny ryzyka powodziowego, o której mowa w art. 4, państwa członkowskie dla każdego obszaru dorzecza lub jednostki zarządzającej, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. b), lub fragmentu międzynarodowego obszaru dorzecza, które są położone na ich terytorium, określają takie obszary, na których stwierdzają istnienie potencjalnego dużego ryzyka powodziowego lub dla których istnieją racjonalne podstawy do przypuszczenia, że jego wystąpienie jest prawdopodobne.

2. Określenie na podstawie ust. 1 obszarów należących do międzynarodowego obszaru dorzecza lub do jednostki zarządzającej, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. b), wspólnych z innym państwem członkowskim jest koordynowane przez zainteresowane państwa członkowskie.

ROZDZIAŁ III

MAPY ZAGROŻENIA POWODZIOWEGO I MAPY RYZYKA POWODZIOWEGO

Artykuł 6

1. Państwa członkowskie przygotowują — na poziomie obszaru dorzecza lub jednostki zarządzającej, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. b) — mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego w najbardziej odpowiedniej skali dla obszarów określonych na podstawie art. 5 ust. 1.

2. Przygotowanie map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego dla obszarów wyznaczonych na podstawie art. 5, wspólnych z innymi państwami członkowskimi, wymaga uprzedniej wymiany informacji pomiędzy zainteresowanymi państwami członkowskimi.

3. Mapy zagrożenia powodziowego obejmują obszary geograficzne, na których może wystąpić powódź zgodnie z jednym z następujących scenariuszy:

- niskie prawdopodobieństwo powodzi lub scenariusze zdarzeń ekstremalnych;
- średnie prawdopodobieństwo powodzi (częstotliwość występowania ≥ 100 lat);
- wysokie prawdopodobieństwo powodzi, w odpowiednich przypadkach.

4. Dla każdego ze scenariuszy, o których mowa w ust. 2, przedstawia się następujące elementy:

- zasięg powodzi;
- głębokości wody lub, w odpowiednich przypadkach, poziomy zwierciadła wody;
- tam gdzie jest to właściwe, prędkość przepływu wody lub odnośny przepływ wody.

5. Mapy ryzyka powodziowego przedstawiają potencjalne negatywne skutki związane z powodzią, która wystąpiła zgodnie z jednym ze scenariuszy, o których mowa w ust. 3 — wyrażone w następujący sposób:

- szacunkowa liczba mieszkańców potencjalnie dotkniętych powodzią;

b) rodzaj działalności gospodarczej prowadzonej na obszarze potencjalnie dotkniętym powodzią;

c) instalacje, o których mowa w załączniku I do dyrektywy Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli⁽¹⁾, które mogłyby spowodować przypadkowe zanieczyszczenie w przypadku powodzi oraz potencjalnie dotknięte powodzią obszary chronione określone w załączniku IV pkt 1 ppkt (i), (iii) i (v) do dyrektywy 2000/60/WE;

d) inne informacje uważane przez państwo członkowskie za przydatne, takie jak wskazanie obszarów, na których mogą wystąpić powodzie, którym towarzyszy transport rumowiska (unoszonego i wlezonego) wywołany czynnikami erozyjnymi

6. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, aby w przypadku obszarów wybrzeża, na których występuje odpowiednia ochrona, ograniczyć przygotowanie map zagrożenia powodziowego, do scenariusza, o którym mowa w ust. 3 lit. a).

7. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, aby dla obszarów na których występują powodzie wywołane przez wody gruntowe przygotowanie map zagrożenia powodziowego ograniczyć do scenariusza, o którym mowa w ust. 3 lit. a)

8. Państwa członkowskie zapewniają opracowanie map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego do dnia 22 grudnia 2013 r.

ROZDZIAŁ IV

PLANY ZARZĄDZANIA RYZYKIEM POWODZIOWYM

Artykuł 7

1. Na podstawie map, o których mowa w art. 6, państwa członkowskie opracowują plany zarządzania ryzykiem powodziowym, skoordynowane na poziomie obszaru dorzecza lub jednostki zarządzającej, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. b), dla obszarów wyznaczonych na podstawie art. 5 ust. 1 oraz dla obszarów objętych przepisami art. 13 ust. 1 lit. b), zgodnie z ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.

2. Państwa członkowskie ustalają odpowiednie cele zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów określonych na podstawie art. 5 ust. 1 oraz dla obszarów objętych przepisami art. 13 ust. 1 lit. b), kładąc szczególny nacisk na ograniczenie potencjalnych negatywnych konsekwencji powodzi dla zdrowia ludzkiego, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej, oraz, jeżeli zostanie to uznane za właściwe, na działania nietechniczne lub na zmniejszenie prawdopodobieństwa wystąpienia powodzi.

3. Plany zarządzania ryzykiem powodziowym obejmują środki służące osiągnięciu celów ustanowionych zgodnie z ust. 2 i elementy składowe określone w części A załącznika.

⁽¹⁾ Dz.U. L 257 z 10.10.1996, str. 26. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 166/2006 (Dz.U. L 33 z 4.2.2006, str.1).

Plany zarządzania ryzykiem powodziowym uwzględniają odpowiednie aspekty, takie jak koszty i korzyści, zasięg powodzi i trasy przejścia fali powodziowej oraz obszary o potencjalnej retencji wód powodziowych, cele środowiskowe art. 4 dyrektywy 2000/60/WE, gospodarowanie gruntami i wodą, planowanie przestrzenne, zagospodarowanie terenu, ochronę przyrody, nawigację i infrastrukturę portową.

Plany zarządzania ryzykiem powodziowym obejmują wszystkie aspekty zarządzania ryzykiem powodziowym, kładąc szczególny nacisk na zapobieganie, ochronę i stan należytego przygotowania, w tym prognozowanie powodzi i systemy wczesnego ostrzegania, a także uwzględniając cechy danego dorzecza lub zlewni. Plany zarządzania ryzykiem powodziowym mogą również obejmować kontrolowane zalewania niektórych obszarach w przypadku wystąpienia powodzi.

4. Plany zarządzania ryzykiem powodziowym ustanowione przez jedno państwo członkowskie nie mogą obejmować środków, które poprzez swój zasięg i wpływ w znaczący sposób zwiększają ryzyko powodziowe w górę lub w dół biegu rzeki na terenie innych krajów w tym samym dorzeczu lub zlewni, chyba że środki te skoordynowano i zainteresowane państwa członkowskie znalazły wspólne rozwiązanie w ramach art. 8.

5. Państwa członkowskie zapewniają opracowanie i publikację planów zarządzania ryzykiem powodziowym do dnia 22 grudnia 2015 r.

Artykuł 8

1. Dla obszarów dorzeczy lub jednostek zarządzających, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. b), które położone są w całości na ich terytorium, państwa członkowskie zapewniają opracowanie jednego planu zarządzania ryzykiem powodziowym lub zestawu planów zarządzania ryzykiem powodziowym skoordynowanych na poziomie obszaru dorzecza.

2. W przypadku międzynarodowego obszaru dorzecza lub jednostki zarządzającej, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. b), położonych w całości na terytorium Wspólnoty, państwa członkowskie zapewniają koordynację mającą na celu opracowanie jednego międzynarodowego planu zarządzania ryzykiem powodziowym lub zestawu planów zarządzania ryzykiem powodziowym skoordynowanych na poziomie międzynarodowego obszaru dorzecza. Jeżeli plany te nie są opracowane, państwa członkowskie opracowują plany zarządzania ryzykiem powodziowym obejmujące co najmniej części międzynarodowego dorzecza, które leżą na ich terytorium skoordynowane w jak największym stopniu na poziomie międzynarodowego obszaru dorzecza.

3. W przypadku międzynarodowego obszaru dorzecza lub jednostki zarządzającej, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. b), rozciągających się poza terytorium Wspólnoty, państwa członkowskie dokładają starań zmierzających do opracowania jednego międzynarodowego planu zarządzania ryzykiem powodziowym lub zestawu planów zarządzania ryzykiem powodziowym skoordynowanych na poziomie międzynarodowego obszaru dorzecza; jeżeli nie jest to możliwe, ust. 2 ma zastosowanie do części międzynarodowego obszaru dorzecza znajdującego się na ich terytorium.

4. Jeżeli państwa, dzielące tę samą zlewnię, uznają to za stosowne, plany zarządzania ryzykiem powodziowym, o których mowa w ust. 2 i 3, są uzupełniane przez bardziej szczegółowe plany zarządzania ryzykiem powodziowym skoordynowane na poziomie zlewni międzynarodowych.

5. Kiedy państwo członkowskie stwierdzi problem, który wywiera wpływ na zarządzanie ryzykiem powodziowym jego wód i który nie może zostać rozwiązany przez to państwo członkowskie, może ono zgłosić ten problem Komisji i każdemu innemu zainteresowanemu państwu członkowskiemu oraz sformułować zalecenia dla jego rozwiązania.

Komisja ustosunkowuje się w terminie sześciu miesięcy do każdego sprawozdania lub zaleceń przedłożonych przez państwa członkowskie.

ROZDZIAŁ V

KOORDYNACJA Z DYREKTYWĄ 2000/60/WE, INFORMOWANIE SPOŁECZENSTWA I KONSULTACJE SPOŁECZNE

Artykuł 9

Państwa członkowskie podejmują stosowne działania zmierzające do skoordynowania stosowania niniejszej dyrektywy oraz dyrektywy 2000/60/WE, kładąc szczególny nacisk na możliwości zwiększenia skuteczności, wymiany informacji oraz możliwości osiągnięcia synergii i wspólnych korzyści, uwzględniając cele środowiskowe określone w art. 4 dyrektywy 2000/60/WE. W szczególności:

1. opracowanie pierwszych map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego oraz ich kolejne przeglądy, o których mowa w art. 6 i 14 niniejszej dyrektywy, są przeprowadzane w taki sposób, aby informacje zawarte w mapach były spójne z odpowiednimi informacjami przedstawionymi zgodnie z dyrektywą 2000/60/WE. Przeglądy te mogą, w sytuacji gdy zostanie to uznane za właściwe, zostać lepiej skoordynowane z przeglądami przewidzianymi w art. 5 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE oraz do nich włączone.
2. Opracowanie pierwszych planów zarządzania ryzykiem powodziowym i ich kolejne przeglądy, o których mowa w art. 7 i 14 niniejszej dyrektywy, są przeprowadzane, jeśli zostanie to uznane za właściwe, w sposób skoordynowany z przeglądami planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy przewidzianymi w art. 13 ust. 7 dyrektywy 2000/60/WE oraz mogą być łączone z tymi przeglądami.
3. Aktywny udział wszystkich zainteresowanych stron zgodnie z art. 10 niniejszej dyrektywy jest koordynowany, w odpowiednich przypadkach, z aktywnym udziałem zainteresowanych stron zgodnie z art. 14 dyrektywy 2000/60/WE.

Artykuł 10

1. Zgodnie ze stosowanym prawodawstwem Wspólnoty państwa członkowskie podają do publicznej wiadomości wstępne oceny ryzyka powodziowego, mapy zagrożenia powodziowego, mapy ryzyka powodziowego oraz plany zarządzania ryzykiem powodziowym.

2. Państwa członkowskie zachęcają zainteresowane strony do aktywnego udziału w opracowaniu, przeglądzie i aktualizacji planów zarządzania ryzykiem powodziowym, o których mowa w rozdziale IV.

ROZDZIAŁ VI

ŚRODKI WYKONAWCZE I ZMIANY

Artykuł 11

1. Komisja może zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 12 ust. 2, przyjąć formaty techniczne do celów przetwarzania i przekazywania danych Komisji, w tym danych statystycznych i kartograficznych. Formaty techniczne powinny zostać przyjęte najpóźniej dwa lata przed datami wskazanymi odpowiednio w art. 4 ust. 4, art. 6 ust. 8 i art. 7 ust. 5 po uwzględnieniu istniejących norm, jak również formatów stworzonych na mocy odpowiednich aktów wspólnotowych.

2. Komisja, uwzględniając terminy okresowych przeglądów i aktualizacji oraz zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 12 ust. 2, może dostosowywać załącznik do postępu naukowo-technicznego.

Artykuł 12

1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony na podstawie art. 21 dyrektywy 2000/60/WE (zwany dalej „komitetem”).

2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE z uwzględnieniem jej art. 8.

Okres określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin.

ROZDZIAŁ VII

ŚRODKI PRZEJŚCIOWE

Artykuł 13

1. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o nieprzeprowadzeniu wstępnej oceny ryzyka powodziowego, o której mowa w art. 4, dla tych dorzeczy, zlewni lub obszarów wybrzeża, dla których albo:

- (a) rozpoczęły one już przed dniem 22 grudnia 2010 r. przeprowadzanie oceny ryzyka w celu stwierdzenia istnienia potencjalnego znaczącego ryzyka powodziowego lub racjonalnych podstaw do przypuszczenia, że jego wystąpienie jest prawdopodobne, w wyniku czego wymieniono ten obszar wśród tych, o których mowa w art. 5 ust. 1, albo
- (b) podjęły przed dniem 22 grudnia 2010 r. decyzję o przygotowaniu map zagrożenia powodziowego i map ryzyka

powodziowego oraz o ustanowieniu planów zarządzania ryzykiem powodziowym zgodnie z odpowiednimi przepisami niniejszej dyrektywy.

2. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o wykorzystaniu map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego sporządzonych przed dniem 22 grudnia 2010 r., jeżeli mapy te dostarczają informacji, których zakres jest zgodny z wymogami art. 6.

3. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o wykorzystaniu planów zarządzania ryzykiem powodziowym sporządzonych przed dniem 22 grudnia 2010 r., jeżeli zawartość tych planów odpowiada wymogom, określonym w art. 7.

4. Ust. 1, 2 i 3 stosuje się bez uszczerbku dla art. 14.

ROZDZIAŁ VIII

PRZEGLĄDY, SPRAWOZDANIA I PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 14

1. Wstępne oceny ryzyka powodziowego lub ocena i decyzje, o których mowa w art. 13 ust. 1, poddawane są przeglądowi i, w razie potrzeby, aktualizowane do dnia 22 grudnia 2018 r., a następnie co sześć lat.

2. Mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego są poddawane przeglądowi i, w razie potrzeby, aktualizowane do dnia 22 grudnia 2019 r., a następnie co sześć lat.

3. Plan(y) zarządzania ryzykiem powodziowym są poddawane przeglądowi i, w razie potrzeby, aktualizowane, wraz z elementami zawartymi w części B załącznika, do dnia 22 grudnia 2021 r., a następnie co sześć lat.

4. W przeglądach, o których mowa w ust. 1 i 3 niniejszego artykułu, uwzględnia się możliwy wpływ zmian klimatu na występowanie powodzi.

Artykuł 15

1. Państwa członkowskie udostępniają Komisji wstępne oceny ryzyka powodziowego, mapy zagrożenia powodziowego, mapy ryzyka powodziowego i plany zarządzania ryzykiem powodziowym, o których mowa w art. 4, 6 i 7, jak również ich przegląd oraz, w stosownych przypadkach, ich aktualizacje, w terminie trzech miesięcy od terminów wskazanych odpowiednio w art. 4 ust. 4, art. 6 ust. 8, art. 7 ust. 5 i art. 14.

2. Państwa członkowskie informują Komisję o decyzjach podjętych zgodnie z art. 13 ust. 1, 2 i 3 oraz udostępniają właściwe informacje na ten temat w terminach określonych odpowiednio w art. 4 ust. 4, art. 6 ust. 8 i art. 7 ust. 5.

Artykuł 16

Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 22 grudnia 2018 r., a następnie co sześć lat.

Artykuł 17

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do... (*). Niezwłocznie przekazują one Komisji teksty tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego, które przyjmują w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 18

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 19

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono, ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego

...

Przewodniczący

W imieniu Rady

...

Przewodniczący

(*) 2 lata od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

ZAŁĄCZNIK

A. PLANY ZARZĄDZANIA RYZYKIEM POWODZIOWYM

- I. Elementy wchodzące w skład pierwszego planu zarządzania ryzykiem powodziowym:
1. wnioski ze wstępnej oceny ryzyka powodziowego wymaganej na podstawie rozdziału II w formie ogólnej mapy obszaru dorzecza lub jednostki zarządzającej, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. b), wyznaczającej obszary określone na podstawie art. 5 ust. 1, których dotyczy ten plan zarządzania ryzykiem powodziowym;
 2. mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego opracowane na podstawie rozdziału III lub już istniejące, zgodnie z art. 13, wraz z wnioskami, które można wysnuć na ich podstawie;
 3. opis odpowiednich celów zarządzania ryzykiem powodziowym, ustalonych zgodnie z art. 7 ust. 2;
 4. zestawienie środków służących osiągnięciu odpowiednich celów zarządzania ryzykiem powodziowym, łącznie ze środkami podjętymi zgodnie z art. 7 oraz środkami przeciwpowodziowymi podjętymi na podstawie innych wspólnotowych aktów prawnych, w tym dyrektyw Rady 85/337/WE z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne⁽¹⁾ i 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi⁽²⁾, dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko⁽³⁾ i dyrektywy 200/60/WE.
 5. jeżeli jest to możliwe, w przypadku wspólnych dorzeczy lub zlewni, opis metodyki, określonej przez zainteresowane państwa członkowskie, analizy kosztów i zysków, służącej ocenie środków mających ponadnarodowe skutki.
- II. Opis realizacji planu:
1. opis sposobu nadzorowania postępów w realizacji planu;
 2. podsumowanie podejmowanych środków/działań służących informowaniu społeczeństwa i prowadzeniu konsultacji społecznych;
 3. wykaz właściwych organów i, w odpowiednich przypadkach, opis procesu koordynacji w obrębie każdego międzynarodowego obszaru dorzecza i procesu koordynacji z przepisami dyrektywy 2000/60/WE.

B. ELEMENTY WCHODZĄCE W SKŁAD KOLEJNYCH AKTUALIZACJI PLANÓW ZARZĄDZANIA RYZYKIEM POWODZIOWYM:

1. wszelkie zmiany lub aktualizacje od czasu publikacji poprzedniej wersji planu zarządzania ryzykiem powodziowym, w tym podsumowanie przeglądów przeprowadzonych zgodnie z art. 14;
2. ocena postępów na drodze do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 7 ust. 2;
3. opis i objaśnienie wszelkich środków przewidzianych we wcześniejszej wersji planu zarządzania ryzykiem powodziowym, które zostały zaplanowane i nie zostały przedsięwzięte;
4. opis wszelkich dodatkowych środków podjętych od czasu publikacji poprzedniej wersji planu zarządzania ryzykiem powodziowym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 175 z 5.7.1985, str. 40. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 156 z 25.6.2003, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 10 z 14.1.1997, str. 13. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/105/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 345 z 31.12.2003, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 197 z 21.7.2001, str. 30).

UZASADNIENIE RADY

I. WPROWADZENIE

W dniu 18 stycznia 2006 r. Komisja przyjęła swój wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie oceny zagrożenia powodziowego i zarządzania nim.

Parlament Europejski przyjął swoją opinię w pierwszym czytaniu w dniu 13 czerwca 2006 r.

Komitet Regionów postanowił nie przedstawiać opinii.

Komitet Społeczno-Ekonomiczny przyjął swoją opinię w dniu 17 maja 2006 r.

Rada przyjęła swoje wspólne stanowisko w dniu 23 listopada 2006 r.

II. CEL

Celem niniejszej dyrektywy jest ustanowienie ram oceny ryzyka powodziowego dla ludzkiego zdrowia, środowiska, dziedzictwa kulturowego i działalności gospodarczej oraz zarządzanie tym ryzykiem. Dyrektywa wymaga przeprowadzenia wstępnej oceny ryzyka powodziowego, opracowania map powodziowych na wszystkich obszarach o znacznym stopniu ryzyka, koordynacji działań we wspólnych obszarach dorzeczy oraz opracowania planów zarządzania ryzykiem powodziowym w procesie zapewniającym szerokie uczestnictwo.

Zważywszy na geograficzne i hydrologiczne zróżnicowanie UE, jak również rozmaite struktury skupisk ludzkich, proponowana dyrektywa przewiduje znaczną swobodę w ustalaniu przez państwa członkowskie celów zarządzania ryzykiem powodziowym, środków realizacji tych celów, jak również harmonogramu wdrażania środków wykonawczych w ramach planów zarządzania ryzykiem powodziowym.

Stosowanie proponowanej dyrektywy oraz ramowej dyrektywy wodnej będzie koordynowane.

III. ANALIZA WSPÓLNEGO STANOWISKA

1. Przepisy ogólne

We wspólnym stanowisku uwzględniono pewną liczbę poprawek Parlamentu Europejskiego zgłoszonych w pierwszym czytaniu, czy to w brzmieniu dosłownym, czy częściowo lub co do istoty. Stanowią one ulepszenie lub wyjaśnienie tekstu proponowanej dyrektywy.

Inne poprawki nie zostały jednak odzwierciedlone we wspólnym stanowisku, ponieważ Rada uzgodniła, że są one zbyteczne lub nie do przyjęcia.

2. Postanowienia ogólne (tytuł, rozdział I)

Wspólne stanowisko jest spójne z poprawką 1, która zmienia tytuł dyrektywy. Ponieważ odniesienie do realizacji celów środowiskowych ustanowionych w istniejącym prawodawstwie wspólnotowym jest objęte podstawą prawną dyrektywy, poprawka 26 została przyjęta częściowo. Wspólne stanowisko nie jest zgodne z brzmieniem poprawki 27, która ograniczyłaby zastosowanie dyrektywy do konkretnych przyczyn powodzi. Konsekwencje dla zdrowia ludzkiego oraz działalności gospodarczej wymienione są również w definicji ryzyka powodziowego. Rada dodaje jednak niewyczerpujący wykaz rodzajów powodzi oraz wprowadza możliwość nieuwzględniania powodzi wywołanych przez systemy kanalizacyjne. Poprawki 28 i 29 zostały przyjęte — odpowiednio — częściowo lub w całości.

Poprawka 30 w sprawie wykorzystania innych właściwych organów została przyjęta w całości. Ponadto wprowadzono możliwość odwoływania się do jednostek zarządzających innymi niż jednostki wyznaczone zgodnie z art. 3 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE.

3. Wstępna ocena ryzyka powodziowego (rozdział II)

Poprawki 32 i 33 zostały przyjęte w całości. Artykuł 4 został uproszczony w celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego związanego ze wstępnymi ocenami ryzyka powodziowego; w związku z tym nie zostały przyjęte poprawki 34 i 36. Ocena skuteczności istniejącej infrastruktury przeciwpowodziowej, o której mowa w poprawce 36, z założenia stanowi przeciwieństwo części każdej oceny ryzyka powodziowego. Dokonano również rozróżnienia między powodzią, które wystąpiły w przeszłości, a przyszłymi powodzią. W art. 4 ust. 2 lit. d) Rada umożliwiła państwu członkowskiemu uwzględnianie przyszłych powodzi.

W celu uproszczenia tekstu i poprawy jego brzmienia Rada skreśliła art. 5 ust. 1 lit. a) pierwotnego wniosku, do którego odnosi się poprawka 38. Poprawka 39 została przyjęta co do istoty. Poprawka 40 została uwzględniona w art. 4.

4. Mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego (rozdział III)

Zagadnienie dotacji wykracza poza zakres zastosowania niniejszej dyrektywy i z tego względu poprawka 85 nie została przyjęta. Poprawki 42 i 43 zostały odrzucone, ponieważ były zbyt techniczne. Poprawki 44, 46 i 48 są objęte art. 6 ust. 5 lit. d), który pozostawia w gestii państw członkowskich decyzje dotyczące innych informacji, które mają być zawarte w mapach ryzyka powodziowego. Art. 7 ust. 3 jest również spójny z poprawką 48. Poprawka 45 jest zbyt techniczna, ponieważ sformułowanie we wspólnym stanowisku zostało zmienione. Poprawka 47 została odrzucona, gdyż nie jest możliwe rozróżnienie konkretnych przyczyn powodzi i zaznaczenie ich na mapie; poprawka 49 została częściowo uwzględniona.

Poprawki 50 i 51 nie były możliwe do przyjęcia, ponieważ mogły one dodatkowo skomplikować oceny ryzyka i opis charakterystyk. Poprawka 52 została uwzględniona w art. 6 ust. 5 lit. d).

5. Plany zarządzania ryzykiem powodziowym (rozdział IV, załącznik)

Część poprawek 35 i 60, która odnosiła się do ocen kosztów i korzyści, została wprowadzona w art. 7 ust. 3. Poprawka 53 nie została przyjęta, ponieważ nie jest konieczne wyraźne odniesienie do innych dyrektyw, które państwa członkowskie muszą stosować. Art. 7 ust. 3 jest spójny z poprawką 54, jeżeli chodzi o obszary zalewowe i trasy przejścia fali powodziowej. Poprawka 56 została uwzględniona jedynie co do zasady solidarności, a poprawkę 57 przyjęto częściowo w odniesieniu do środków niestrukturalnych oraz o tyle, że plany zarządzania ryzykiem powodziowym nie będą obejmować środków, które w znaczący sposób zwiększają ryzyko powodziowe w górę lub w dół biegu rzeki na terenie innych krajów (art. 7 ust. 4).

Poprawka 58 nie była możliwa do przyjęcia, ponieważ Rada nie chce kłaść nacisku na przegląd powodzi. Poprawka 59 została uwzględniona co do zasady w załączniku. Poprawka 61 została przyjęta częściowo i co do zasady, jeżeli chodzi o zasadę solidarności. Poprawka 62 nie została przyjęta, aby zasada solidarności mogła zachować wystarczająco ogólną postać. Poprawka 63 nie została przyjęta, ponieważ sugerowana procedura koordynacji nie została uwzględniona, a niektóre elementy poprawki były zbyt techniczne.

Poprawki 64 i 65 zostały przyjęte częściowo i co do zasady w odniesieniu do koordynacji całego obszaru dorzecza. Poprawka 66 została przyjęta w całości, jednak z użyciem innych sformułowań, które odtwarzały tekst ramowej dyrektywy wodnej. Odrzucono dwa odrębne głosowania, ponieważ Rada chciała, aby koordynacja pozostała opcjonalna. Poprawka 68 została przyjęta co do zasady we wspólnym stanowisku poprzez odniesienie do udziału społeczeństwa w art. 10 ust. 1. Poprawka 69 została odrzucona, ponieważ zaangażowanie społeczeństwa zostało już ujęte w art. 10. Wspólne stanowisko nie zawiera szczegółów dotyczących środków gotowości i stąd nie jest spójne z poprawkami 69 i 70. Poprawka 72 została odrzucona, ponieważ nie jest odpowiednia w kontekście wymogów składania sprawozdań.

Poprawka 74 została odrzucona. Rada uważa, że już art. 7 ust. 3 ustanowił powiązanie pomiędzy niniejszą dyrektywą a ramową dyrektywą wodną. Od państw członkowskich zależy określenie środków mających na celu zmniejszenie potencjalnych negatywnych konsekwencji powodzi. Poprawka 75 została odrzucona, ponieważ terminologia nie jest spójna z art. 7 ust. 2 i art. 7 ust. 3. Poprawka 86 została przyjęta.

6. Środki przejściowe (rozdział VII)

Wspólne stanowisko opiera się na istniejących wynikach prac na szczeblu krajowym i regionalnym, mianowicie na mapach zagrożenia powodziowego, mapach ryzyka powodziowego oraz na planach zarządzania. Art. 13 uwzględnia, częściowo lub co do zasady, poprawki 31, 37, 41, 55 i 71.

7. Inne

- W preambule wspólnego stanowiska przyjęto częściowo lub co do zasady poprawki Parlamentu Europejskiego nr 2, 12, 16, 17, 24 i 25. Wspólne stanowisko nie jest spójne z poprawką 4, ponieważ wstępna ocena ryzyka powodziowego uwzględnia powodzie, które zdarzyły się w przeszłości, a także niepowodzenia tradycyjnych strategii zarządzania ryzykiem powodziowym. Poprawka 5 nie jest spójna z niniejszą dyrektywą, gdyż odnosi się do koordynacji w obrębie poszczególnych państw członkowskich i do sposobu wewnętrznej koordynacji między poszczególnymi organami. Poprawka 9 została odrzucona, ponieważ jest zbyteczna: rozwija ona motyw 19 i odtwarza tekst konkluzji Rady. Poprawka 23 została również odrzucona, ponieważ stanowi zmianę redakcyjną w stosunku do motywu 19. Poprawka 13 została odrzucona, jako że nie odzwierciedla przepisu w przedmiotowych artykułach. Ponieważ pojęcie wstępnej oceny ryzyka zostało uproszczone, nie było możliwe przyjęcie poprawek 15 i 18. Poprawki 19 i 21 są poza zakresem zastosowania niniejszej dyrektywy. Ponieważ wspólne stanowisko jest częściowo oparte na zasadach pomocniczości i solidarności, częściowo uwzględniono poprawkę 20. Poprawka 22 była już ujęta w motywie 17 i dlatego została odrzucona.
- Odniesienia do zmian klimatu (poprawki 7, 9, 10 i 38) są ujęte częściowo w motywie 2 i 5 oraz w art. 4 ust. 2 lit. d). Uwzględnianie zmian klimatu jest obowiązkowe od 2018 r., zatem poprawka 73 nie była możliwa do przyjęcia.

IV. WNIOSEK

Rada uważa, że jej wspólne stanowisko w dużym stopniu uwzględnia opinię Parlamentu Europejskiego wydaną w pierwszym czytaniu. Stanowi ono wyważone i realistyczne rozwiązanie mające na celu ograniczenie konsekwencji powodzi w Unii Europejskiej przy zapewnieniu ścisłego powiązania z wdrażaniem ramowej dyrektywy wodnej. Rada oczekuje konstruktywnej dyskusji z Parlamentem Europejskim w celu szybkiego przyjęcia dyrektywy.
